

Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2022-0303 (mr. F.H.E. Boerma, voorzitter en mr. M.J. de Hon-Sint Jago, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 22 oktober 2021
Ingediend door	: De consument
Tegen	: ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	: 12 april 2022
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

De consument vordert het saldo van een spaarrekening van zijn overleden moeder, waarvan hij op enig moment in 2021 een rekeningafschrift heeft gevonden. Op het rekeningafschrift is te zien dat de laatste mutatie plaatsvond op 1 september 1992. De bank heeft een beroep gedaan op verjaring. De commissie wijst de vordering af conform haar vaste lijn in vergelijkbare gevallen.

1. De procedure

- 1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van de bank.
- 1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.
- 1.3 De consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

- 2.1 Op 2 mei 1991 heeft de moeder van de consument een spaarrekening geopend bij de bank. De consument is enig erfgenaam van zijn moeder. De moeder van de consument is op [datum] 1992 overleden.

- 2.2 Op enig moment begin 2021 heeft de consument bij het opruimen van zijn zolder afschriften van de spaarrekening aangetroffen. Het meest recente afschrift die de consument heeft aangetroffen dateert van 12 september 1991. Op dat moment was het saldo van de spaarrekening f 13.097,03.
- 2.3 De consument heeft vanaf maart 2021 meermalen telefonisch en schriftelijk contact gezocht met de bank om verdere informatie te achterhalen over de spaarrekening van zijn moeder. Op 24 juni 2021 heeft de consument een klacht ingediend bij de bank en hij heeft de bank daarbij verzocht het spaarsaldo aan hem over te maken. Op 23 juli 2021 heeft de bank de klacht en het verzoek van de consument afgewezen. De verdere uitwisseling van standpunten tussen partijen in de interne klachtprocedure heeft niet geleid tot een oplossing van de klacht.

De vordering en de klacht

- 2.4 De consument vordert dat de bank het in euro's omgerekende spaartegoed van € 5.943,17 aan hem overmaakt, met 7% rente over het gehele spaarbedrag die voor de spaarrekening gold tot dag van overboeking.
- 2.5 Ter onderbouwing van de vordering stelt de consument ten eerste dat de bank ten onrechte heeft geconcludeerd dat het spaarsaldo in het verleden is opgenomen of op een andere rekening is gestort, terwijl de administratie van de bank dit niet ondersteunt. Verder stelt de consument dat het niet mogelijk is dat het spaarsaldo is opgenomen of doorgestort, nu zijn moeder daartoe niet in staat was vanwege haar ziekte.
- 2.6 Ten tweede betwist de consument dat de bank zich kan beroepen op verjaring, omdat volgens hem eigenlijk sprake is van een slapende rekening. De bank heeft de situatie dat de administratie over de spaarrekening ontbreekt namelijk gecreëerd en daarmee heeft zij de consument benadeeld. Omdat het saldo niet door de moeder van de consument of iemand anders is opgenomen of doorgestort, concludeert de consument dat de bank het saldo zelf heeft gehouden of dat zij het saldo naar een verkeerde rekeningnummer heeft overgemaakt. De bank had het spaarsaldo echter naar een tussenrekening of consignatiekas moeten overmaken, conform de regels over slapende rekeningen. De consument stelt dat volgens oud recht voor deze bank een verjarings-termijn van 30 jaar geldt. Verder stelt de consument dat de verjaringstermijn pas gaat lopen op het moment dat de bank de rekeninghouder niet kan traceren.

- 2.7 Ten derde stelt de consument dat de bank geen grondig onderzoek heeft gepleegd in haar administratie. Zo had de bank de spaarrekening handmatig in oude administratiemateriaal, zoals microfiche, kunnen zoeken.

Ook heeft de bank verzuimd een onderzoek te doen naar de rekeninghouder en diens erfgenaam bij de Basisregistratie Personen van de gemeente.

- 2.8 Ten vierde geldt volgens de consument naar oud recht voor de bank een bewaarplicht van 10 jaar. De bank heeft zich volgens de consument niet aan haar bewaarplicht gehouden, nu het rekeningnummer van de spaarrekening binnen 7 of 10 jaar opnieuw aan een ander is uitgegeven. Dit blijkt volgens de consument, onder andere, uit de telefonische mededeling van een bankmedewerker op 19 april 2021. Nu de bank op basis van haar administratie niet kan aantonen waar het spaarsaldo is gebleven, moet de bewijslast worden omgekeerd en is het aan de bank om aan te tonen dat het spaarsaldo door zijn moeder of diens erfgenaam is ontvangen.

- 2.9 Tot slot voert de consument aan dat de bank bij hem de indruk heeft gewekt dat het spaartegoed op zijn bankrekening zou worden gestort. De bank heeft de consument namelijk op 21 april 2021 telefonisch om zijn rekeningnummer gevraagd. De consument stelt dat hij er daarom gerechtvaardigd op mocht vertrouwen dat het spaarsaldo ook daadwerkelijk gestort zou worden op zijn bankrekening.

Het verweer

- 2.10 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Waar het om gaat

- 3.1 Het geschil gaat om de vraag of de bank gehouden is het spaarsaldo van het rekeningafschrift van 12 september 1991 aan de consument over te maken. De commissie is van oordeel dat de bank hiertoe niet gehouden is en zij licht dit oordeel als volgt toe.

Beleid van de bank bij slapende tegoeden

- 3.2 Door de Nederlandse Vereniging van Banken (NVB) is een digitaal loket slapende tegoeden geopend, waar erfgenamen terecht kunnen die denken dat er nog tegoeden op naam van de overledene staan waarop zij mogelijk recht hebben.

Banken, waaronder deze bank, hebben zich in dat kader bereid verklaard geen beroep te doen op de verjaringstermijn wanneer de claim kan worden aangetoond. In die gevallen keren ze tegooden ook ná de verjaringstermijn van 20 jaar uit.

De claim van de consument kan niet worden aangetoond

- 3.3 De commissie is van oordeel dat de claim van de consument niet kan worden aangetoond. Het rekeningafschrift van 12 september 1991, met het daarop vermelde spaarsaldo, is namelijk slechts een momentopname. Hoewel de consument enkele scenario's heeft aangedragen over wat er gebeurd zou kunnen zijn met het spaarsaldo, kan hij dit niet aantonen. Ook de bank kan niet aantonen wat er met het spaarsaldo is gebeurd, aangezien zij stelt dat daarvan geen spoor meer in haar administratie te vinden is. Nu er bijna 30 jaar is verstreken na de laatst bekende mutatie op het rekeningafschrift van 12 september 1991, kan het de bank niet worden verweten dat zij van de spaarrekening geen gegevens meer heeft in haar administratie,
- 3.4 Gelet op het voorgaande, oordeelt de commissie dat de vordering van de consument is verjaard op grond van artikel 3:307 lid 2 Burgerlijk Wetboek (hierna: BW).

Verjaring op grond van artikel 3:307 lid 2 BW

- 3.5 Artikel 3:307 lid 2 BW betreft een overeenkomst van verbruikleen die voor onbepaalde tijd is aangegaan. Dit is een overeenkomst waarbij iemand een som geld verstrekt aan een partij en die partij zich (onder betaling van rente) verbindt dat gelijke som geld terug te betalen. Onder het toepasselijke (oude) recht gold voor deze vordering een verjaringstermijn van dertig jaar. Inmiddels geldt sinds 1992 op basis van overgangswetgeving een verjaringstermijn van twintig jaar.
- 3.6 De laatst bekende mutatie van de spaarrekening van de moeder van de consument dateert van 1 september 1992. De verjaring is sindsdien niet tijdig en rechtsgeldig gestuit. Zo kon de verjaring, onder andere, worden gestuit door een schriftelijke aanmaning of mededeling waarin de consument zich ondubbelzinnig zijn recht op nakoming voorbehoudt. Dit volgt uit artikel 3:317 BW. Er is geen aanwijzing dat het stuiten van de verjaring binnen 20 jaar na 1 september 1992 heeft plaatsgevonden.
- 3.7 Het oordeel van de commissie dat de vordering van de consument op grond van artikel 3:307 lid 2 BW is verjaard is in lijn met haar eerdere uitspraken.¹ Al wat de consument in strijd hiermee heeft aangevoerd, leidt niet tot een ander oordeel.

---

¹ Zie Kifid GC nrs. 2020-684, 2021-0202 en 2022-0055 te vinden op www.kifid.nl.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Burgerlijk Wetboek Boek 3

Artikel 307

1. Een rechtsvordering tot nakoming van een verbintenis uit overeenkomst tot een geven of een doen verjaart door verloop van vijf jaren na de aanvang van de dag, volgende op die waarop de vordering opeisbaar is geworden.
2. In geval van een verbintenis tot nakoming na onbepaalde tijd loopt de in lid 1 bedoelde termijn pas van de aanvang van de dag, volgende op die waartegen de schuldeiser heeft medegedeeld tot opeising over te gaan, en verjaart de in lid 1 bedoelde rechtsvordering in elk geval door verloop van twintig jaren na de aanvang van de dag, volgende op die waartegen de opeising, zonodig na opzegging door de schuldeiser, op zijn vroegst mogelijk was.

Artikel 317

1. De verjaring van een rechtsvordering tot nakoming van een verbintenis wordt gestuit door een schriftelijke aanmaning of door een schriftelijke mededeling waarin de schuldeiser zich ondubbelzinnig zijn recht op nakoming voorbehoudt.
2. De verjaring van andere rechtsvorderingen wordt gestuit door een schriftelijke aanmaning, indien deze binnen zes maanden wordt gevolgd door een stuitingshandeling als in het vorige artikel omschreven.